

La millora dels salaris i la lluita contra la precarietat laboral centren la concertació social

A l'AENC (Acord d'ocupació i negociació col·lectiva estatal), en el moment de tancar aquesta edició de la LLUITA OBRERA, estàvem pressionant per aconseguir un acord salarial que ha de suposar una recuperació del poder adquisitiu.

D'altra banda, l'AIC (Acord interprofessional de Catalunya), també en procés de negociació a mitjan juny, hauria d'orientar la negociació dels convenis col·lectius dels propers anys i afavorir una sortida més justa de la crisi, tenint en compte que aquesta crisi, juntament amb les reformes laborals, ha deteriorat greument les condicions de treball, amb la precarització de l'ocupació, la reducció dels salaris i l'augment de les desigualtats.

La batalla s'està donant també a les empreses i als sectors on negociem els convenis col·lectius, que afecten més d'un milió de persones treballadores a Catalunya aquest any.

Alineats en tots els fronts en una mateixa lluita

Amb la pressió a totes les taules de negociació i amb les mobilitzacions, a mitjan juny érem molt a prop d'un acord salarial d'un 2%, sumant-hi un 1% addicional en funció dels criteris de productivitat d'empreses i sectors, per impulsar la recuperació salarial per sobre de la mitjana d'increment pactat fins al maig del 2018 a Catalunya, als convenis, que se situa en l'1,56%.

Ara bé, l'acord encara està en disputa en el moment d'escriure aquest article, perquè continuem pressionant per una clàusula de revisió salarial i per apujar els salaris més baixos, amb una referència com a salari mínim als convenis col·lectius de 14.000 euros a l'any en 14 pagues. Aquesta referència ens faria assolir la reivindicació dels 1.000 euros de salari, com a mínim, que ens havíem proposat al congrés.

Així mateix, amb les patronals catalanes ha estat complicat avançar en temes estratègics per lluitar contra la precarietat, cosa que intentem desbloquejar amb mesures concretes contra la bretxa salarial entre dones i homes que possibilitin una igualtat de gènere real i abordar de manera decidida mesures de no discriminació del col·lectiu LGTBI al món del treball. També calen solucions a l'augment de la contractació temporal injustificada i és necessari afavorir la contractació indefinida i estable, i mesures contra la contractació a temps parcial involuntària, que s'ha convertit en un dels problemes més greus del mercat de treball.

Reclamem orientacions per a una reducció ordenada i real de la jornada de treball. Al mateix temps, la flexibilitat negociada del temps ha d'incorporar nous drets de conciliació i corresponsabilitat, i possibilitar la gestió del temps a favor de les persones treballadores, com el dret a la desconnexió i a la regulació del teletreball, entre d'altres.

Els processos d'externalització i subcontractació d'activitats, l'objecte dels quals ha estat exclusivament abaratir costos salarials a través de les empreses multiserveis, ha de tenir límits. Per això, reivindicuem que els convenis col·lectius incorporin clàusules que obliguin que les empreses multiserveis, davant la precarització de l'ocupació, els efectes negatius per a la salut i l'enfonsament salarial que suposen, garanteixin com a mínim els salaris i els drets del conveni col·lectiu sectorial de les diferents activitats que desenvolupin.

Volem millorar la prevenció de riscos laborals i la salut laboral en el si de l'empresa, i reactivar drets de formació contínua i permanent.

Contra les relacions laborals *low cost*

I per fer front a problemes nous de la nostra actualitat econòmica i social, proposem mesures concretes contra les denominades *plataformes digitals*, que, sota el paraigua d'una falsa economia col·laborativa, oculten noves formes d'explotació laboral extrema i neguen a les persones fins i tot els mínims drets de la relació de treball.

No acceptem la precarització del treball com una qüestió estructural, i no deixarem que ens portin cap a un model de relacions laborals *low cost*. Demanem als nous governs de l'Estat i la Generalitat obrir el diàleg social tripartit (sindicats, patronal i governs) per fer front als difícils reptes d'un mercat de treball molt canviant fruit dels canvis profunds del model econòmic i productiu, i exigim al Govern de Pedro Sánchez la urgent derogació de tots aquells aspectes de les reformes laborals que han precaritzat les condicions de milions de treballadors i treballadores a tot el país.

Ara ens toca a nosaltres: que els beneficis que s'estan repartint les empreses arribin a la gent treballadora i que es millorin les condicions de treball. Junts ho aconseguirem. ■

Cristina Torre